

زیارت اربعین (بیستم صفر)

مطابق روایت «شیخ طوسی» در «تهذیب» و «مصباح المتهدّد»، از امام حسن عسکری (علیه السلام) زیارت اربعین یکی از علامات مؤمن به حساب آمده است. می فرماید: «علامات مؤمن پنج چیز است: ۵۱ رکعت نماز گزاردن (۱۷ رکعت نماز واجب و ۳۴ رکعت نافله) در هر شب و روز، و زیارت اربعین و انگشتر در دست راست کردن و بر خاک سجده نمودن و بلند گفتن «بسم الله الرحمن الرحیم (در نمازها)».

اشاره به این که از ویژگی های شیعیان اهل بیت (علیهم السلام) این پنج چیز است و انتخاب زیارت اربعین احتمالاً به خاطر آن است که زیارت شهدای کربلا از روز اربعین آغاز شد و در این روز، در زمان ما آن چنان انبوهی از جمعیت عاشقان و دلدادگان امام حسین (علیه السلام) در کربلا جمع می شوند که در هیچ موقع از سال - حتی عاشورا - چنان جمعیت عظیمی دیده نمی شود.

«شیخ طوسی» از «صفوان جمّال» روایت می کند که گفت: مولایم امام صادق (علیه السلام) در ارتباط با زیارت اربعین به من فرمود: هنگامی که روز، بالا آمد خطاب به امام حسین (علیه السلام) می گویی:

اَلسَّلَامُ عَلٰی وَلِيّ اللّٰهِ وَحَبِيْبِهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰی خَلِيْلِ اللّٰهِ وَنَجِيْبِهِ،

سلام بر ولی خدا و دوست او سلام بر خلیل خدا و بنده نجیب او

اَلسَّلَامُ عَلٰی صَفِيّ اللّٰهِ وَابْنِ صَفِيّهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰی الْحُسَيْنِ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِيدِ،

سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش سلام بر حسین مظلوم و شهید

اَلسَّلَامُ عَلٰی اَسِيْرِ الْكُرْبَاتِ، وَقَنْبِلِ الْعَبْرَاتِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِيّكَ،

سلام بر آن بزرگواری که به گرفتاری ها اسیر بود و کشته اشک روان گردید خدایا من براستی گواهی دهم که آن حضرت ولیّ (و نماینده) تو

وَابْنُ وَلِيّكَ، وَصَفِيّكَ وَابْنُ صَفِيّكَ، اَلْفَايِزُ يَكْرَامَتِكَ، اَكْرَمَتُهُ بِالشَّهَادَةِ،

و فرزند ولیّ تو بود و برگزیده ات و فرزند برگزیده ات بود که کامیاب شد به بزرگداشت تو، گرامیش کردی بوسیله شهادت

وَحَبُوْتُهُ بِالسَّعَادَةِ، وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيْبِ الْوَلَادَةِ، وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِّنَ السَّادَةِ، وَ

و مخصوصش داشتی به سعادت و برگزیدی او را به پاکزادی و قرارش دادی یکی از آقایان (بزرگ) و

قَائِدًا مِّنَ الْقَادَةِ، وَذَائِدًا مِّنَ الذَّادَةِ، وَاعْطَيْتَهُ مَوَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَجَعَلْتَهُ

از رهروان پیشرو و یکی از کسانی که از حق دفاع کردند و میراث های پیمبران را به او دادی و از اوصیایی که

حُجَّةً عَلٰی خَلْقِكَ مِّنَ الْأَوْصِيَاءِ، فَاعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النَّصْحَ، وَبَذَلَ

حجت تو بر خلقت هستند قرارش دادی او نیز در دعوت مردم جای عذر و بهانه ای (برای کسی) نگذارد و بی دریغ خیرخواهی کرد و جان خود را

مُهَجَّتَهُ فَيْكَ لَيْسْتَ تَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ، وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ، وَقَدْ تَوَازَرَ

در راه تو داد تا برهاند بندگانت را از جهالت و نادانی و سرگردانی گمراهی و چنان شد که همدست شدند

عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتَهُ الدُّنْيَا، وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْدَلِ الْأَدْنَى، وَشَرَى آخِرَتَهُ

بر علیه آن حضرت کسانی که دنیا فریبشان داد و فروختند بهره (سعادت خود را) به بهای پست ناچیزی و بداد آخرتش را

يَا لَثَمَنَ الْأَوْكَسِ، وَتَغَطَّرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ، وَأَسْخَطَكَ (٢) وَأَسْخَطَ

در مقابل بهایی بی مقدار و بزرگی کردند و خود را در چاه هوا و هوس سرنگون کردند، و تو و پیامبرت را

نَيْبِكَ، وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ، وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ

به خشم آوردند و پیروی کردند از میان بندگانت آنانی را که اهل دو دستگی و نفاق بودند و کسانی را که بارهای سنگین گناه بدوش می کشیدند

الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ، فَجَاهَدَهُمْ فَيْكَ صَائِرًا مُحْتَسِبًا، حَتَّى سَفِكَ فِي

و بدین جهت مستوجب دوزخ گشته بودند آن حضرت (که چنان دید) با شکیبایی و پاداش جویی با آنها جهاد کرد تا خونش در راه

طَاعَتِكَ دَمَهُ، وَأَسْتَبِيحَ حَرِيمَهُ، اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيْلًا، وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا

پیروی تو ریخت و حریم مقدّسش شکسته شد خدایا آنان را لعنت کن به لعنتی وبال دار و عذابشان کن به عذابی

أَلِيمًا، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ،

در دناک سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند آقای اوصیا

أَشْهَدُ أَنَّكَ آمِنُ اللَّهِ وَابْنُ آمِينِهِ، عِشْتَ سَعِيدًا، وَمَضَيْتَ حَمِيدًا، وَمِيتَ

گواهی دهم که براستی تو امانت دار خدا و فرزند امانت دار او بی سعادت مند زیستی و ستوده از دنیا رفتی و گم گشته

فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا، وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ، وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ،

و ستم دیده و شهید درگذشتی و نیز گواهی دهم که خدا براستی وفا کند بدان وعده ای که به تو داده و به هلاکت رساند هر که را که دست از یاریت برداشت

وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ

و عذاب کند کسی که تو را کشت و گواهم دهم که تو بخوبی وفا کردی به عهد خدا و جهاد کردی در راه او

حَتَّى آتَيْكَ الْيَقِينَ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

تا مرگت فرا رسید خدا لعنت کند کسی که تو را کشت و خدا لعنت کند کسی که به تو ستم کرد و خدا لعنت کند مردمی که

سَمِعَتْ يَذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَشْهَدُكَ اَنِّىْ وَلِيٌّ لِّمَنْ وَاوَالَهُ،

شنیدند جریان کشتن و ستم تو را و بدان راضی بودند خدایا من تو را گواه می گیرم که من دوست دارم هر که او را دوست دارد و دشمنم

وَعَدُوْلِمَنْ عَادَاهُ، يَا بِيْ اَنْتَ وَاُمِّىْ يَا بِنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُورًا

با هر که او را دشمن دارد پدرم و مادرم بفدایت ای فرزند رسول خدا گواهی دهم که تو براستی نوری بودی

فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ، وَاَلْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ(۳)، لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ

در پشت پدرانی بلند مرتبه و رحمهایی پاکیزه که آلوده ات نکرد اوضاع زمان جاهلیت

بِاَنْجَاسِهَا، وَاَلَمْ تُلَيِّسْكَ الْمُدْلَهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ

به آلودگیهایش و دربرت نکرد از لباس های چرکینش و گواهی دهم که براستی تو از پایه های

الدِّينِ، وَاَرْكَانِ الْمُسْلِمِيْنَ، وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِيْنَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ

دین و ستونهای محکم مسلمانان و پناهگاه مردمان با ایمانی و گواهی دهم که تو براستی پیشوای نیکوکار

التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ، الْهَادِي الْمَهْدِيُّ، وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاِيْمَةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةٌ

با تقوا و پسندیده و پاکیزه و راهنمای راه یافته ای و گواهی دهم که همانا امامان از فرزندان تو و حقیقت تقوا

التَّقْوَى، وَاَعْلَامُ الْهُدَى، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا،

و نشانه های هدایت و رشته های محکم (حق و فضیلت) و حجت هایی بر مردم دنیا هستند

وَاَشْهَدُ اَنِّىْ يَكُمُ مُؤْمِنٌ، وَاِيَايَكُمْ مُؤَقِّنٌ، يَشْرَاعِ دِيْنِيْ وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِيْ،

و گواهی دهم که من به شما ایمان دارم و به بازگشتتان یقین دارم با قوانین دینم و عواقب کردارم

وَقَلْبِيْ لِقَلْبِكُمْ سَلِيْمٌ، وَاَمْرِيْ لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ، وَنَصْرَتِيْ لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتّٰى

و دلم تسلیم دل شماست و کارم پیرو کار شماست و یاریم برایتان آماده است تا آن که

يَاْذَنَ اللّٰهُ لَكُمْ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوْكُمْ، صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ، وَعَلٰى

خدا در ظهورتان اجازه دهد پس با شمایم نه با دشمنان شما دروهای خدا بر شما و بر

اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ، وَاَشَاهِدِكُمْ وَاَعَائِيْكُمْ، وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ، اٰمِيْنَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ.

روانهای شما و پیکرهایتان و حاضران و غایبتان و آشکارتان و نهانتان آمین ای پروردگار جهانیان.

آنگاه دو رکعت نماز می خوانی و دعا می کنی به آنچه خواهی، سپس برمی گردی.

منبع : مفاتیح نوین ترجمه آیت اله مکارم شیرازی